

Δεκέμβριος 2014

Ένα κάθε μήνα.

Αγαπητοί μου ένοριτες,

Η άναμονή είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα πράγματα στη ζωή μας. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μη βρέθηκε στην ανάγκη να περιμένει. Μπορεί να περιμένουμε να φάμε τό μεσημεριανό φαγητό ή να περιμένουμε τον άνθρωπό μας από μαρυά ή τα άποτελέσματα κάποιων έξετάσεων. Όταν περιμένουμε, όμως, κάτι πολύ μεγάλο, κάτι πιο δύσκολο, πιο σοβαρό, τότε ή άναμονή μᾶς παίρνει τή μορφή τής άγωνίας.

Τέτοια ύπῆρξε ή άναμονή τής πρό Χριστοῦ άνθρωπότητος, περιμένοντας τό Μεσσία, τόν Αυτρωτή τοῦ κόσμου, αυτόν που θά έφερνε τή λύτρωση από όλα τά δεινά τῶν ανθρώπων. Πρώτιστα άπ' τή λατρεία τοῦ Σατανᾶ καί τό σφιχταγκάλιασμα τής είδωλολατρίας κι έπειτα άπ' τήν άμαρτία καί τά πάθη, καί όλα τά έπακόλουθα. Όλοι έννοιωθαν ένα πνευματικό πνιγμό καί περίμεναν άγωνιωδῶς τή λύτρωση.

Ό εύαγγελιστής Ματθαῖος στην άρχή τοῦ εύαγγελίου του, αναφέρει ένα σύνολο από όνόματα ανθρώπων, που είναι πρόγονοι τοῦ Ίησοῦ Χριστοῦ, οί όποιοι έζησαν μέ τήν προσμονή τοῦ Μεσσία, έχοντας μία σιγουριά. Βέβαια, ύπῆρχε κάποιος λόγος, κάποια αίτία, που όλοι αυτοί ζοῦσαν, έχοντας αυτό τό όραμα τοῦ Μεσσία. Ό ίδιος ό Θεός είχε δώσει υπόσχεση, είχε κάνει Διαθήκη ότι, κάποτε θά έρχόταν πραγματικά ό Αυτρωτής τῶν ανθρώπων. Καί έδωσε αυτή τήν υπόσχεση σε πολλούς. Κατ' άρχήν στους πρωτοπλάστους, στον Άδάμ καί τήν Εῦα. Έπειτα στους μεγάλους καί δικαίους πατριάρχες, τόν Άβραάμ, τόν Ίσαάκ καί τόν Ίακώβ. Στη συνέχεια στους Προφήτες τοῦ Ίσραήλ. Αμυδρῶς, άκόμη καί σε άλλους πολλούς έκτός τοῦ Ίσραήλ.

Η προσδοκία αυτή, τοῦ έρχομοῦ τοῦ Μεσσία, ύπῆρχε σε όλους τους λαούς τής γῆς, επειδή όλοι κατάγονται «έξ ενός αίματος», από τόν Άδάμ καί τήν Εῦα, καί ό κάθε λαός τή διαμόρφωσε ανάλογα μέ τήν κοινωνική καί πολιτιστική καί θρησκευτική του πορεία.

Όλοι οί λαοί μέσα στις φιλοσοφίες τους, μέσα στις διάφορες πεποιθήσεις τους, άκόμη καί στη μυθολογία τους καί στις θρησκευτικές παραδόσεις τους, μιλοῦσαν για τόν έρχομό κάποιου Μεσσία, που θά έφερνε τή λύτρωση.

Χαρακτηριστική ήταν ή προσμονή τοῦ Μεσσία στις γενnees τῶν προγόνων μας, τῶν αρχαίων Έλλήνων. **Ό Αίσχύλος,** ένας από τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές, στην τριλογία τοῦ Προμηθεά έκφράζει όλη τήν αρχαία έλληνική παράδοση, που περίμενε τόν Μεσσία τοῦ κόσμου, για να

λυτρώσει από τὰ δεσμὰ όλόκληρο τό ανθρώπινο γένος, τό όποιο έδω στήν τραγωδία, συμβολίζεται μέ τή μορφή του Προμηθέα δεσμώτη.

Ό μεγάλος σοφός, ό Σωκράτης, τό ίδιο πράγμα ύποδηλώνει, όταν λέει στους άθηναίους δικαστές ότι: «**Θά συνεχίσετε νά κοιμάστε, έκτός εάν ό Θεός άποστείλει κάποιον, γιά νά φέρει τή λύτρωση, έπειδή ένδιαφέρεται άκόμη γιά σάς**». Επίσης οι Άθηναίοι, ανάμεσα στά πολλά σεβάσματα και ναούς είχαν κι ένα βωμό αφιερωμένο στον άγνωστο Θεό. Ποιός άλλος ήταν αυτός ό Θεός, παρά εκείνος πού περιμέναν νά τους λυτρώσει;

Και άλλοι λαοί, όπως οι Ρωμαίοι, οι Ίνδοί, οι Κινέζοι, οι Μάγια και άλλοι, όπως φαίνεται από τά γραπτά μνημεία τους, περιμέναν ένα λυτρωτή, κάποιον Μεσσία.

Έκείνοι όμως πού περιέγραψαν μέ έναργεια και μέ ιστορική ακρίβεια τόν έρχομό του Μεσσία Χριστού, ήταν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Ένας άπ' αυτούς, ό **Ήσαΐας**, ό όποιος όνομάζεται και «πέμπτος ευαγγελιστής», έζησε περί τό 800 πρό Χριστού, αυτός προφήτεψε μέ καταπληκτική ακρίβεια τό γεγονός και τόν τρόπο της γεννήσεως του Χριστού. «**Ίδού, ή Παρθένος έν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσουσι τό όνομα αυτού Έμμανουήλ**». Ησ. Ζ' (14) Έμμανουήλ έρμηνεύεται, «**μαζί μας είναι ό Θεός**».

Ένας άλλος προφήτης, ό **Μιχαΐας**, προφητεύει τόν τόπο της γεννήσεως, πού θά είναι ή Βηθλεέμ. **Ό Δανιήλ**, ό προφήτης, προφητεύει ακριβώς τό έτος της γεννήσεως του Μεσσίου. Και άλλοι προφήτες αναφέρουν άλλες λεπτομέρειες.

Πραγματικά, άγαπητοί μου, ό Θεός ήρθε στή γή! Ένανθρώπησε! Οι προφητείες εκπληρώθηκαν! Η προσδοκία των ένθων έγινε πραγματικότητα!

Στήν ευαγγελική περικοπή της Κυριακής πριν τά Χριστούγεννα βλέπουμε τόν Ίησοϋ Χριστό, τό Μεσσία νά προσλαμβάνει τήν ανθρώπινη φύση από ένα γενεαλογικό δένδρο, πού άποτελείται όχι από εύσεβείς και δικαίους μόνο, αλλά και από πολύ άμαρτωλούς προγόνους. Αν ό Ευαγγελιστής Ματθαΐος θά ήθελε νά ώραιοποιήσει τήν καταγωγή του Χριστού, δέν θά κατέγραφε σ' αυτόν τόν μακρύ κατάλογο πρόσωπα, πού θά τόν ντροπιάζουν. Η τοποθέτηση, όμως, αυτών των όνομάτων έχει τό λόγο, έχει τή σημασία. Δείχνει ότι, ό Ίησοϋς ήρθε νά σώσει άκόμη και τους πιο άμαρτωλούς. Γράφει ένας έρμηνευτής, ό **Εϋθύμιος Ζιγαβηνός**: «**Ό Χριστός ήλθε ως ίατρός, δέν ήλθε ως κριτής**», και ό άγιος **Ίωάννης ό Χρυσόστομος**, «**Γι' αυτό ήρθε, ό Χριστός, όχι γιά νά άποφύγει τά δικά μας πάθη, αλλά νά τά έξουδετερώσει, νά τά καταστρέψει...**»

Επίσης, θέλει νά δείξει ότι, ό Θεός όταν ύπόσχεται κάτι, κανένα έμπόδιο δέν μπορεί νά σταθεϊ δυνατό. **Ό Θεός ύποσχέθηκε τήν ένανθρώπιση και τήν κάνει πραγματικότητα**. Ούτε ζένη ένθικότητα,

οὔτε ἀμαρτωλή ζωή, οὔτε ὀτιδήποτε ἄλλο μπορεῖ νά ὑπάρξει, ὥστε νά καταστεῖ ἐμπόδιο, νά μὴν ἔλθει ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός!

Ἀπό τό ἄλλο μέρος, ἡ ἄσπορη σύλληψη του καί ἡ ὑπερφυσική γέννησή του ἀπό τήν Παρθένα Μαρία, τή Θεοτόκο, δείχνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὑπεράνω φυλῶν καί τάξεων καί διακρίσεων. Εἶναι ἐξ ἴσου λυτρωτής καί τῶν μαύρων καί τῶν λευκῶν, καί τῶν πτωχῶν καί τῶν πλουσίων, καί τῶν ἐνδόξων καί τῶν ἄδοξων, καί τῶν μορφωμένων καί τῶν ἀμορφῶτων. Εἶναι λυτρωτής πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτελοῦσε τήν προσδοκία ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας, πραγματοποιήθηκε!

Ὁ Θεός φάνηκε ἀληθινός!

Οἱ προφητεῖες ἐκπληρώθηκαν!

Ἡ ἐνανθρώπηση γίνεται ἡ βάση τῆς λυτρώσεώς μας!

Ἡ κορυφή τῆς φτάνει στό Σταυρό καί στήν Ἀνάσταση!

Ἄν ὁ Θεός Λόγος δέν ἐνανθρώπιζε, δέν γεννιόταν ὡς ἄνθρωπος ἀληθινός, οὔτε θά σταυρωνόταν, οὔτε θά ἀνασταίνονταν, οὔτε ἐμεῖς θά εἶχαμε τή λύτρωση καί τή σωτηρία.

Δόξα τῷ Θεῷ, ὅλα αὐτά συνέβησαν καί ἀποτελοῦν, ὄχι ἐλαφρά, κούφια λόγια, ἀλλά πραγματικά, ἱστορικά γεγονότα.

Ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐκκλησία μας θά ἐορτάσει καί πάλι τό γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Λυτρωτῆ τῶν ἀνθρώπων. Ἄς ἐντρυφήσουμε στό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴν περιμένουμε τά Χριστούγεννα κατά ἓνα κοσμικό τρόπο, νά φᾶμε, νά πιοῦμε, νά γλεντήσουμε, νά ἀμαρτήσουμε. Ἀκόμη περισσότερο, μὴ σταθοῦμε ἀδιάφορα πρὸς τόν Σωτήρα μας.

Νά περιμένουμε τά Χριστούγεννα κατά ἓνα πνευματικό τρόπο. Νά προσμένουμε μέ λαχτάρια τήν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας, τή λύτρωση ἀπ' τά πάθη μας, τήν πνευματική μας ἀναγέννηση.

Νά λαχταροῦμε τήν ὥρα πού θά ἔλθει ὁ Χριστός, γιά νά γεννηθεῖ καί νά παραμείνει μέσα στήν καρδιά μας!

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία, γιά πνευματικά Χριστούγεννα
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Α. Βασιλείου